

Einstein on the beach de Philip Glass

Màrius Sampere,
“Intemporal”, *Ens trobarem a fora* (2006)

“No hi ha res tan inútil com el temps,
preparatius, embastes, cremalleres,
guarnir l’arbre de Nadal
amb pelleringues, ulls buidats, budells
farcits de molsa.

Einstein –a Gog– va definir
el món dient: alguna cosa es mou.
Però no va afegir: es mou l’immòbil.
Car no pot moure’s el moviment.

El vent, ¿com pot ser dinàmic
si sols pot ser dinàmica la corda del rellotge?
Mira, res no es belluga rere la cortina
passades les dotze de la nit.

Jo romanc quiet com el pensament:
el pensament és l’hora de plegar.”

Programa

Palau 100
Dilluns, 27.05.19–20 h
Sala de Concerts

Ictus Ensemble
Collegium Vocale Gent
Suzanne Vega, veu

Òpera en quatre actes, basada en un concepte de Robert Wilson i Philip Glass

Christopher Knowles, Samuel M. Johnson i Lucinda Childs, text
Suzanne Vega, narradora
Maria van Nieukerken, directora del cor
Germaine Kruij, escenografia
Anne-Catherine Kunz, vestuari
Maarten Beirens, dramaturgia
Maxime Fauconnier, assistent d'escenografia
Wannes De Rydt, Benno Baarends, assistents de llums

Georges-Elie Octors, Tom De Cock, directors

Philip Glass (1937)

Einstein on the beach (versió de concert)

Knee play 1	Dance 2 (Field with Spaceship)
Train 1	Knee play 4
Trial 1	Building
Knee play 2	Bed
Dance 1 (Field with Spaceship). Night Train	Spaceship
Knee play 3	Knee play 5
Trial 2 / Prison	

Durada del concert: 200' sense pausa

FLEXIBILITAT D'ACCÉS A LA SALA DE CONCERTS

Tot respectant el desig de Philip Glass, durant la funció el públic podrà entrar i sortir de la sala en qualsevol moment. Preguem que es faci amb respecte vers els intèrprets i la resta del públic que romandrà en la sala. El servei de bar estarà obert durant tota la funció i es garantirà l'accés al concert en qualsevol moment.

FLEXIBILIDAD DE ACCESO A LA SALA DE CONCIERTOS

Respetando el deseo de Philip Glass, durante la función el público podrá entrar y salir de la sala en cualquier momento. Rogamos se haga con respeto hacia los intérpretes y el resto del público que permanezca en la sala. El servicio de bar permanecerá abierto durante toda la función, garantizándose en todo momento el acceso al concierto.

FLEXIBLE HALL ACCESS

In line with Philip Glass' wishes, attendees may enter and leave the hall at any time during the event. We ask you to please do so with respect for the performers and the other audience members remaining in the hall. The bar will be open throughout the event and access to the concert will be guaranteed at all times.

Històries mínimes d'un taxista

És ben probable que vostè hagi ensopegat amb algun taxista raret..., o dos, o potser més i tot. I de ben segur deu tenir algun conegut que afirma que tots estan ben sonats... Però deixant les exageracions a banda (i també l'esquizoide assassí de Taxi driver; els memoriosos taxistes londinencs; els parisencs que apliquen dret d'admissió, o els vel·leïtosos de Roma...), si hagués pujat a un taxi a Nova York a la dècada dels anys setanta, probablement hauria coincidit amb Philip Glass.

Efectivament, cap a meitat del 1974 Glass va cercar alguna feina que li comportés una certa independència, que no l'esgotés gaire i que li mantingués les mans de pianista lluny de perill. “Conduir un taxi mai no em va suposar cap problema. M’agradava conduir a Nova York i vaig arribar a conèixer-la a fons”, deia Glass. “En una sola nit podia fer-hi, fàcil, cent cinquanta quilòmetres. Mai no em va ser avorrit... Era una ciutat entretinguda. I això, malgrat que els passatgers podien arribar a ser exasperants”.

A les seves memòries *Paraules sense música*, que van ser editades el 2015, Glass s’esplaia en les aventures nocturnes de taxista i no seria difícil convertir-les en el context creador i estètic del músic. Les illes rigidament quadrículades de Nova York, la monotonia de conduir sense rumb fix esperant que passi alguna cosa, el sobtat canvi que suposa que pugi al cotxe algun passatger, la sensació d’afrontar escenaris desconeguts que, per llei,

estàs obligat a passar. “Odiava recollir borratxos”, escriu, “eren un problema, vomitaven dins el taxi, no recordaven on havien d’anar o no trobaven els diners”. Un taxi a la Nova York dels anys setanta era un esquer per als lladregots, eren vistos com a diners constants i rodants i Glass va esquivar diversos moments complexos i de perill en una època amb sovintejats assassinats de taxistes.

“Però no totes les experiències eren tan sinistres”, escriu Glass. Un dia va entrar al taxi un català, Salvador Dalí: “era ell de debò, amb el bigoti punxegut enlaire... Jo estava garratibat... Em vaig quedar sense mot... Em va pagar i va desaparèixer”. Però el bigarrament de monotonia i canvi sobtat era la norma, cosa que no comportava gens d’avorriment, ben al contrari!; dues vegades van ser a punt de matar-lo. “Cada vegada que pensaves que aquella podia ser la teva darrera nit de vida, t’agafava una pujada d’adrenalina que no vegis, i això

passava gairebé cada nit”. Hi insisteixo: pensi, imagini, doni ales a la fantasia... conduint un taxi, mentre els llums, les ombres, els personatges que s’encreuen i la silueta de la ciutat juga amb els ritmes i els canvis harmònics de la música minimalista del Glass d’aquells anys.

Glas havia fet tot el que calia per ser un músic reconegut: el Conservatori Peabody, la Universitat de Chicago, la Juilliard School, Madeimoselle Nadia

*“Bona part d’Einstein
of the beach la vaig
compondre de nit i matinada
després de fer de taxista”*

Boulanger, viatges a l’Índia, treballs amb Ravi Shankar i Alla Rakha assimilant els ritmes de la música hindú, contacte amb poetes, escriptors i artistes, interès pel budisme, pràctica de ioga... i l’abandonament de qualsevol estil que recordés Copland, Barber, Milhaud: “treballava d’una manera molt fundacional”; com fer-ho no ho tenia clar ni Glass mateix. El cas és que la dècada següent en dona testimoni; per compte, conduint el taxi cada nit!

Queda clar que Glass tenia alguns antecedents immediats, com John Cage, Merce Cunningham, Robert Rauschenberg, les obres pop de Claes Oldenburg i els *happenings* d’Allan Kaprow; tots artistes que havien abandonat qualsevol principi romàntic per lliurar-se a experiències grupals i buscant transcendències i epifanies des del màxim intel·lectualisme i també des del més rotund antiintel·lectualisme. Com diu Glass, “gràcies a Cage i Beckett no ho vam haver des desballestar tot... perquè ells ja havien netejat el terreny i ens van donar permís per tornar-hi a jugar”. Però situem-nos, tot això era completament ignorat per la cultura establerta i només en galeries, lofts i esdeveniments *downtown* es podia escoltar allò que per a Glass era “una cosa molt seriosa”. Al mateix temps, al Met ressonaba *I puritani*...

Mentrestant, “arribava a casa a dos quarts de dues, em quedava component fins a quarts de sis o les sis, i em passava, doncs, tota la nit despert i després duia els nens a l’escola. Bona part d’Einstein of the beach la vaig compondre de nit i matinada després de fer de taxista”.

Quan ja tenia enllestida l’obra, va venir el dilema clàssic de qualsevol producció teatral desconeguda: fins que l’obra no es munta, no reporta diners, i no pots muntar l’obra si no ha guanyat diners. “Jo encara continuava guanyant-me la vida com a taxista”, fins que va aparèixer un “àngel” –i encara ara no sap com– algú es va assabentar dels assaigs i va fer possible que

Michel Guy, director del Festival d’Automme de París (i posteriorment ministre francès de Cultura), s’hi presentés i concretés una invitació: 33 representacions a ciutats europees. L’estrena a Avinyó va durar cinc hores, que “*van passar com un somni*”. I l’emoció del públic anava des de l’indignat que esclatava: “*Què se suposa que és, això?!*”, fins al commòs que esbombava: “*És l’espectacle més meravellós que he vist mai!*”. Quan acabava la gira va arribar la invitació al Metropolitan: tot exhaurit en dues representacions. Havia nascut la primera òpera minimalista. Però l’òpera i els seus viarany administratius i financers són una cosa encara més seriosa: la gira va acabar amb pèrdues, al voltant d’uns cent mil dòlars... El taxi li obria la porta.

L’any següent Glass va plegar del taxi, en haver rebut l’encàrrec de la seva nova òpera, *Satyagraha*. Com qui fa una mena de ritual definitiu, va recollir tot el seu equipament de la cambra amb rodes: el suport per subjectar-hi les rutes, la capsa dels puros, el vell rellotge de butxaca, i ho va donar tot a Stokes Howell, escriptor, mentre li deia: “*si t’ho dono ara, mai més no ho hauré de fer*”. I ja no hi va tornar mai més. Si ho prefereix, revisi què en diu Howell...

A mitjan anys noranta Philip Glass va entrar en contacte amb Martin Scorsese, ja que li interessava treballar a la pel·lícula *Kudun* sobre la vida del Dalai Lama. En tenia tant, de desig, que Scorsese hi va accedir. Un dia sembla que comentaven alguna cosa sobre la cèlebre pel·lícula del mateix Scorsese Taxi driver, i Glass callava. Algú li va demanar: “*¿Has vist Taxi driver*”, “*No, no l’he vista*”, va respondre Glass. Martin Scorsese se’n va sorprendre i Glass va assabentar-lo: “*Martin, jo era taxista... i a l’època que feies la pel·lícula jo cada nit feia centenars de quilòmetres i l’última cosa que se m’hauria acudit hauria estat anar a veure una pel·lícula titulada Taxi driver*”. Quan ja la va anar a veure, va deixar anar: “*Déu meu! És exactament com la gent que vaig conèixer quan era taxista*”. La música salva.

Carlos Calderón Urreiztieta
Doctor en humanitats i divulgador musical

Einstein on the beach: sobre el llibret

Joshua Demaree per a «The Seen Journal», Chicago

Robert Wilson, entrevistat amb relació a *Einstein on the beach*, va dir que havia preguntat a Knowles “*Qui és Einstein?*”. I Knowles, que en aquell moment era un adolescent, va respondre: “*No ho sé*”. Wilson va continuar plantejant a Knowles la mateixa pregunta una vegada i una altra, amb la mateixa resposta. Després d’uns minuts, Knowles finalment va respondre: “*Bé, deixi’m pensar-hi*”. Uns dies després va fer arribar a Wilson la seva resposta amb els seus pensaments escrits sobre la naturalesa d’Einstein, i és d’aquí d’on ve la citació a l’inici d’aquest article. Per a Knowles, Einstein podria ser “*un globus. Podria ser Franky. Podria ser molt fresc i net*”.

John Rockwell per al «New York Times»

“*Per sobre de tot, Einstein tracta sobre la llum: la seva bellesa, la seva relació amb l’energia i el poder i, en última instància, la seva connexió mística amb l’amor (del discurs final: «tu ets la llum de la meua vida, el meu sol, la meua lluna i les meves estrelles»)*”.

Del web *Metrofocus*

No hi ha cap història, rima o lògica a *Einstein*. Tampoc no hi ha cap platja. Tanmateix, hi ha estrofes enigmàtiques que són agradablement incoherents; sons còsmics simulats amb orgue, teclat i flauta; un llampec que talla i tempteja; imatges criptiques que deixen una empremta resoluta a l’hipocamp; un moviment tan estilitzat que la lleugera inclinació del dit sembla brillantment coreografiada; i hi ha Einstein, espai i temps.

Einstein on the beach per Maarten Beirens, musicòleg

El mínim que podem dir sobre el compositor americà Philip Glass (nascut l’any 1937) és que és un autèntic fenomen. El seu èxit recent ens pot fer oblidar que la seva carrera va començar al final dels anys seixanta com a obscur avantguardista de l’escena artística de Nova York. Ara, amb 81 anys, arrossega una aura gairebé inaudita entre els compositors contemporanis.

La carrera musical de Philip Glass va començar de manera bastant tradicional: va estudiar a l’Escola Juilliard de Nova York, on va desenvolupar un estil de composició acadèmic i ordinari. Com molts compositors americans, Glass va marxar a París per

estudiar amb Nadia Boulanger –en aquella època la *grande dame* de l’ensenyament de la composició que havia conduït diverses generacions de compositors americans cap a l’estil neoclàssic d’Stravinsky. Per al rumb que seguiria Glass va ser definitiva la seva trobada a París amb l’indi virtuós del sitar Ravi Shankar, que era a París per enregistrar la banda sonora que havia escrit per a la pel·lícula de Conrad Rooks *Chapaqua*. Glass es va encarregar d’escriure les parts per als músics (occidentals) en notació musical.

Per a Glass, això va representar una intensa confrontació amb els principis formals de la música índia, centrada en melodies modulars llargues sobre una base harmònica estàtica senzilla i per sobre de tot una estructura rítmica molt refinada. Aquest ritme anomenat additiu (amb grups desiguals de dos, tres o quatre notes en un pols regular que es combinen en totalitats més grans i en certa manera rítmicament imaginatives) aviat formaria la clau amb què Glass reinventaria el seu propi estil.

Quan va tornar a Nova York, Philip Glass es va trobar en un entorn en què de sobte havia arrelat una tendència cap a l’austeritat, la concentració i la reducció. Va ser el descobriment de la “música minimalista”. Compositors com LaMonte Young, Terry Riley i Steve Reich havien escrit una sèrie d’obres pioneres que combinaven un material extremadament limitat, breus “cel·les” similars a motius o tons extremadament sostinguts de llarga durada i múltiples repeticions. Glass va començar a desenvolupar les seves noves estructures additives en composicions cridaneres, al voltant de les quals va reunir el seu propi conjunt.

L’obra que van produir era bastant radical: sorollosa, intensa, sistemàtica, estrictament estructurada i intransigent en la forma clara en què un material limitat se sotmet a un procés transformador, de forma extremadament gradual. En lloc de les sales clàssiques, actuaven a galeries d’art, museus i els lofts d’amics artistes.

“*Einstein on the beach presenta Glass al cim de la seva tècnica minimalista radical, que aquí interpreta amb precisió i una nova fixació teatral. És un viatge d’una hora de durada de patrons de sons efervescents que apareixen ràpids com un llamp i hipnòticament lents al mateix temps*”.

Maarten Beirens, musicòleg

La connexió amb l’art minimalista de Sol LeWitt, Richard Serra, Donald Judd i molts d’altres de la seva generació es va consolidar d’aquesta manera: els llocs on els artistes exposaven les seves obres eren també els llocs on s’interpretava originàriament la música minimalista. D’aquesta manera, la música minimalista va esdevenir part d’una escena novaïorquesa d’artistes visuals, ballarins i dramaturgs.

Era inevitable que en aquest gresol artístic Glass es trobés amb el director Robert Wilson, que ja comptava amb una sèrie de produccions remarcables. Destacaven per la seva durada extremadament llarga, un plantejament intensament estilitzat, en què, com a la tradició japonesa noh, per exemple, el text, el moviment i la música formen un únic espectacle estàtic integral amb la seducció d’un ritual. Wilson i Glass van començar a treballar junts l’any 1974 en un projecte que s’havia de convertir en un retrat d’una figura icònica del segle XX.

Hitler i Gandhi van entrar en consideració, però ràpidament es van decidir per Albert Einstein. El títol provisional de la seva òpera era *Einstein on the beach on Wall Street*, però ni Glass ni Wilson recorden ara per què o com “Wall Street” va caure del títol durant el procés de treball.

Einstein on the beach es va estrenar al Festival d’Avinyó l’any 1976 i va començar una gira triomfal per sales de concerts i teatres d’òpera europeus. Finalment, l’Òpera Metropolitana va convidar Glass i Wilson a fer dues interpretacions d’*Einstein* a Nova York. Aquesta estrena americana d’*Einstein on the beach* va catapultar Glass i Wilson com a abanderats de la nova estètica minimalista als EUA.

Com tota l’obra de Wilson d’aquesta època, *Einstein on the beach* es va considerar una “òpera”, i de fet és l’inici de la carrera de Glass com a compositor d’òpera. Tanmateix, aquesta és una obra molt inusual al món de l’òpera: no hi ha papers vocals ni narrativa lineal, el llibret consta de fragments de text, principalment de la ploma de Christopher Knowles, un noi autista amb qui Wilson (que encara era treballador social en aquella època) treballava, complementat amb intèrprets –l’actor Samuel Johnson i la ballarina (més endavant coreògrafa) Lucinda Childs. El cor canta els números o noms de les notes destacant els patrons rítmics i el contingut harmònic de la música. El fossat de l’orquestra acomodava el Philip Glass Ensemble: dos orgues elèctrics, tres músics de vent amb saxòfons, clarinet baix i flautes i una soprano. A més, hi havia un violinista solista disfressat d’Einstein.

Quant al contingut, l’òpera connecta associacions vagues al voltant de la figura d’Einstein, expressades molt clarament en els tres temes visuals de l’òpera: el tren (paradigma sovint utilitzat per il·lustrar la teoria de la relativitat), el judici/la presó (implicacions ètiques d’una teoria que indirectament també fa possible

“*Einstein on the beach es va estrenar al Festival d’Avinyó l’any 1976 i va començar una gira triomfal per sales de concerts i teatres d’òpera europeus*.”

la bomba atòmica (l’escena final de l’òpera acaba amb una referència a una explosió atòmica) i una nau espacial (l’aspecte de ciència-ficció de les idees d’Einstein). La teoria de la relativitat és interessant principalment quan pensem en fenòmens com la velocitat de la llum. Wilson tradueix aquests tres temes en conceptes escenogràfics similars que tenen només un enllaç visual a l’acte final: “Building” és una variació del tren, “Bed” deriva de “Trial/Prison”. Aquestes escenes principals s’intercanvien amb cinc interludis intimistes més curts, que reben el nom de “Knee plays” atès que, com l’articulació epònima, tenen una funció de connexió abans, entre i després dels actes de l’òpera. La interpretació sencera normalment durava poc menys de cinc hores sense pauses. A *Einstein on the beach* Glass i Wilson van presentar el projecte d’un tipus d’òpera completament nou: no narratiu, estàtic, amb imatges i lletres associatives i un procés gairebé ritual en què fins i tot el gest més petit forma part d’una meticulosa coreografia.

Presentació i concepte

Aquesta versió en concert d'*Einstein on the beach* de Philip Glass és una col·laboració entre Suzanne Vega, Ictus Ensemble, Collegium Vocale Gent i l'artista visual Germaine Kruip. Presenta un plantejament purament musical de la partitura completa de la llegendària òpera de Glass i Wilson en què la virtuosa peça instrumental, les parts cantades i l'estructura cristal·lina de l'obra es veuen realçades per un plantejament específic de l'emplaçament i un sofisticat disseny del so.

El nucli d'aquesta producció és la pròpia partitura musical i el so musical del llibret. Nosaltres optem per una interpretació perllongada (molt similar a la partitura completa composta per a l'òpera). D'aquesta manera volem crear un bany sonor minimalista de més de tres hores de durada que torni a connectar amb la frescor i la radicalitat del minimalisme primerenc. La porta de la Sala de Concerts es mantindrà oberta durant tota l'actuació (el públic és lliure d'entrar-

hi i sortir-ne quan vulgui), i l'espai entre l'escenari i el públic es desdibuixa gràcies a la intervenció visual de Germaine Kruip convertint-lo en una instal·lació artística contemporània.

De fet, per a aquest concert no hi ha grans espectacles escènics, no és un *Gesamtkunstwerk* ambiciós en el sentit de la producció original de Wilson-Glass-Childs. El que s'hi exposa és el fet de fer música. El desafiament físic i mental de fer dos-cents minuts de música. Mostrarem els músics fent la seva feina. En un temps i espai compartits amb el públic, estructurats per la música, interpretaran parts diferents des de diferents posicions de l'escenari, compartiran la visió del públic quan no estiguin tocant, els envoltaran o tocaran frontalment, tot transformant la Sala de Concerts en un entorn visual i auditiu envoltant. I estructurant l'espai d'aquesta manera, com s'esperava, Robert Wilson i Lucinda Childs tornen a mirar-s'ho de ben a prop.

Veus i textos

Suzanne Vega proporciona una lectura personal del llibret original abstracte. Molt coneguda pels seus èxits a les llistes de vendes dels anys vuitanta, com *Tom's Diner* i *Marlene on the wall*, Vega ha mantingut una associació de llarga durada amb la Nova York musical i literària (va ser el mateix Glass qui va fer els arranjaments de *Fifty-Fifty chance* al tercer CD de Vega).

En aquesta versió, Vega actua com a narradora de múltiples personatges, emfatitzant el *collage* de veus dels textos de Christopher Knowles, Samuel M. Johnson i Lucinda Childs per proporcionar una unitat dramàtica entre tots els components.

Una pinzellada d'història

Einstein on the beach es va estrenar l'any 1976, el mateix any que *Music for eighteen musicians* d'Steve Reich: amb aquestes dues obres mestres, el minimalisme americà finalment va sortir de les ombres de l'escena *underground* per enfrontar-se de sobte a públics més amplis.

L'obra està escrita per a cor i conjunt amplificat, una fórmula híbrida entre el conjunt de cambra i una banda pop (en aquella època seguint el model del Philip Glass Ensemble): dos teclistes tocant orgues i sintetitzadors, saxòfons, flautes i clarinet. A més, Glass hi exigeix un violinista solista, suposadament l'encarnació del personatge del mateix Albert Einstein.

Einstein conserva el segell dels experiments

musicals radicals que el compositor va dirigir durant la seva joventut i que es consideraven *études* formals (*Music in fifths*, *Music in Contrary Motion*...) i es desenvolupa mitjançant l'acumulació de motius musicals molt breus que se sotmeten a processos d'augment o subtracció aritmètica que enlluernen qui els escolta... Alguns melòmans poden preferir que la música de Philip Glass s'interpreti de forma pomposa i neoclàssica; amablement els aconsellem que es quedin a casa. Definitivament ens ha robat el cor l'estètica del seu disc de vinil *North Star*, del 1977, en què es produeix una aproximació a allò que alguns crítics han anomenat "alterminimalisme".

Palau de la Música Catalana

Temporada 2019-2020

On la música et transforma

Abonaments joves per a menors

de 35 anys amb el 40% de descompte.

Packs a partir de 6 concerts a preus reduïts.

Itineraris *Obertura* d'iniciació a la clàssica

i clubs de lectura amb música a *Lletraferits*

Descomptes en entrades per a joves

i ofertes d'última hora amb la Grada Jove.

I si dubtes, t'aconsellem amb el servei Deixa't enlluernar.

Fes la teva temporada a mida a www.palaumusica.cat

Promocions d'última hora a www.palaumusica.cat/gradajove
Servei Deixa't enlluernar: www.palaumusica.cat/enlluernar

Més informació:
93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat

Aquell any...

1976

Música

El compositor Philip Glass estrena *Einstein on the Beach*, la seva primera òpera i també la més llarga. L'obra, estructurada en quatre actes, amb direcció i posada en escena de Robert Wilson, es pot veure per primera vegada el 25 de juliol, al Festival d'Avinyó, a la Provença. Posteriorment es veurà en altres ciutats europees, i pel novembre d'aquell mateix any pujarà a l'escenari del Met de Nova York.

Història

Un cop d'estat militar a l'Argentina fa caure el govern de la presidenta María Estela Martínez de Perón. Ocuparà el poder una junta militar formada per Jorge Rafael Videla (exèrcit de terra), Emilio Eduardo Massera (armada) i Orlando Ramón Agosti (forces aèries). La dictadura militar, que els seus responsables anomenaran *Proceso de Reorganización Nacional*, serà la més sagnant del país i s'allargarà fins a l'any 1983.

Art

L'escultor basc Eduardo Chillida finalitza *La Pinta del Vent* (el títol original és *Pinta del Vent XV*), un conjunt de tres escultures d'acer situades en unes roques davant del mar Cantàbric, en un dels extrems de la badia de La Concha, a Sant Sebastià. En paraules del seu autor: "*És una obra que té una vocació d'interrogació, una interrogació cap a allò desconegut, l'horitzó, el futur*".

Cultura

El 13 de desembre d'aquell any comencen les emissions de Ràdio 4, de Radio Nacional de España. Aquesta emissora esdevé, després de Ràdio Olot, la primera a emetre programació íntegrament en llengua catalana després de la dictadura franquista. La diada de Sant Jordi d'aquell mateix any també s'havia començat a publicar l'*Avui*, el primer diari en català que es publicava al Principat des del final de la Guerra Civil.

Ciència

La companyia japonesa JVC (Victor Company of Japan) comença a comercialitzar al Japó les primeres cintes de vídeo VHS (acrònim de Video Home System, Sistema de Vídeo Domèstic). L'any anterior la companyia Sony havia tret al mercat les seves cintes de vídeo Betamax, i pocs anys després Philips i Grundig faran el mateix amb el sistema Vídeo 2000. El sistema VHS, però, s'acabarà imposant com a sistema estàndard d'enregistrament de vídeo.

Biografies

Suzanne Vega, veu

Va emergir com a figura destacada del ressorgiment de la música folk al principi dels anys vuitanta; acompanyada d'una guitarra acústica cantava el que s'ha etiquetat com a cançons folk o neofolk contemporànies, de creació pròpia, a clubs de Greenwich Village. Des de la publicació de debut l'any 1985 de l'àlbum que duia el seu nom, aclamat per la crítica, ha esgotat les entrades a moltes de les sales més importants del món. En actuacions desproveïdes de dramatisme extern, però que transmeten una profunda emoció, Vega canta amb una veu clara i distintiva, sense *vibrato*, que ha estat descrita com “*un lleu i fresc xiuxiueig polític amb paper de vidre*” i com a “*planyívola però tan poderosa que et desarma*”.

Amb el segell d'una mestra de la narració que “*observava el món amb una mirada clínicament poètica*”, les cançons de Suzanne Vega sempre han tendit a centrar-se en la vida urbana, la gent normal i persones del món real. Particularment succintes i discretes, sovint cerebrals però també astutes, les seves lletres conviden a múltiples interpretacions. En resum, l'obra de Suzanne Vega és immediatament recognoscible, tan completament diferent i meditada i tan creativa i musical ara com ho era quan la seva veu va sonar per primer cop a la ràdio fa més de vint anys.

Ictus Ensemble

És un conjunt de música contemporània fundat a Brussel·les. La seva llar ha estat, des del 1994, la seu de la companyia de dansa Rosas. Dirigida per Anne-Teresa De Keermaeker, el cos de ball ha presentat catorze produccions en col·laboració amb l'Ictus (des d'*Amor constante* fins a *Drumming*, *Rain* i més recentment *Vortex temporum*). També ha col·laborat amb altres coreògrafs, com Wim Vandekeybus, Maud Le Pladec, Eleanor Bauer i Fumiyo Ikeda.

El director musical permanent de l'Ictus és Georges-Elie Octors. Cada any l'Ictus Ensemble col·labora amb el Bozar i el Kaaaitheater per desplegar una temporada que delecti el públic de Brussel·les; des

del 2004, el conjunt també és resident a l'Opéra de Lilla. Ara ha sumat a aquesta combinació els elements dels formats i els sistemes de so: concerts en format mini o maxi, programes sorpresa, concerts amb comentaris, o concerts tipus festival en què el públic és lliure de deambular pels diferents escenaris (els emblemàtics esdeveniments *Liquid Room* presentats per tot Europa). Finalment, l'Ictus imparteix un màster avançat dedicat a la interpretació de música contemporània en col·laboració amb l'School of Arts de Gant.

www.ictus.be

Collegium Vocale Gent

Va ser fundat l'any 1970 a iniciativa de Philippe Herreweghe per un grup d'amics que estudiaven a la Universitat de Gant. Va ser un dels primers conjunts a utilitzar idees noves sobre la pràctica de la interpretació barroca en la música vocal. El seu plantejament autèntic, orientat al text, i retòric ha donat al conjunt el so transparent amb què ha adquirit fama mundial i que l'ha portat a actuar a les sales de concerts i als

festivals de música més importants d'Europa, els Estats Units, Rússia, l'Amèrica del Sud, el Japó, Hong Kong i Austràlia. Des del 2017 organitza el seu propi festival d'estiu: Collegium Vocale Crete Senesi, a la Toscana italiana.

www.collegiumvocale.com

Germaine Kruip

Dr. Maarten Beirens

Des que va passar del teatre al món de l'art a principi de segle, ha seguit diverses línies de pensament i obra: el seu interès per la fugacitat i els llocs on es condensa breument un moment físic o visual; l'escenografia de fenòmens incontrolables o inintel·ligibles, com la llum diürna en canvi constant i el pas del temps; el ritual i l'actuació com a moments abstrerts de la vida diària; exemples històrics i de la història de l'art en què s'assoleix l'abstracció mitjançant la geometria –i finalment els desitjos, les teories i les ideologies subjacents a aquests intents.

Enllaç per veure l'obra de Germaine Kruip:
www.germainekruip.com

És professor de musicologia (segles XX-XXI) a la Universitat d'Amsterdam. Va estudiar musicologia a la Universitat Catòlica de Leuven, on també va obtenir el doctorat amb una tesi sobre la música minimalista europea. És el director general del Festival 20/21 (Leuven) i director artístic de la secció Trànsit per a la Música del Segle XXI.

Collegium Vocale Gent

Sopranos

Joowon Chung
Magdalena Podkościelna
Elisabeth Rapp**
Charlotte Schoeters

Contralts

Ursula Ebner
Karolina Hartman**
Gudrun Köllner
Cécile Pilorger

Tenors

Malcolm Bennett
Peter di Toro
Hitoshi Tamada**

Baixos

Charles Dekeyser
Philipp Kaven
Bart Vandewege

** solistes

Ictus Ensemble

Violí

Igor Semenoff

Flautes

Michael Schmid
Chryssi Dimitriou

Teclats

Jean-Luc Fafchamps
Jean-Luc Plouvier

Clarinet baix i saxo soprano

Dirk Descheemaeker

Saxo alt i soprano

Asagi Ito

So

Alexandre Fostier

Assistent de so

Suse Ribeiro

Producció

Wilfried Van Dyck

Playlist

***Einstein on the beach* (1976) és la primera òpera d'una trilogia, juntament amb *Satyagraha* (1979) i *Akhnaten* (1983), descrita pel mateix Glass com a òperes “retrat”, que ens descriuen grans homes que amb la seva visió i idees van transformar el pensament de la seva època.**

Einstein amb la ciència, Gandhi amb la política i Akhenaton amb la religió.

Examinem altres òperes dedicades a noms de la història:

John Adams: *Nixon in China*

Aquesta obra estrenada a Houston l'any 1987 explica en tres actes la importància de la trobada entre Nixon i el president xinès després de vint-i-cinc anys d'incomunicació entre tots dos països. L'òpera, amb llibret del director d'escena Peter Sellars, ja és un títol “clàssic”.

Maddalena, Braun, Munford, Met, Adams, Nonesuch, CD

Darius Milhaud: *Bolívar*

Òpera en tres actes basada en el drama homònim de Jules Supervielle, va ser escrita l'any 1943 i estrenada a l'Opéra de París el 1950, sota la direcció d'André Cluytens. Explica la història de Simón Bolívar, que allibera els pobles de l'Amèrica del Sud dels espanyols. Bianco, Berton, Chapuis, Van Dam, Baudo, Youtube

Reynaldo Hahn: *Mozart*

Comèdia musical en tres actes, és un pastitx d'obres anteriors de Hahn. L'òpera explica les aventures imaginàries de Mozart en la seva visita a París. El rol de Mozart, interpretat per una soprano, va ser estrenat per Yvonne Printemps.

Boué, Bourfin, Alicia, Dhéran, Le Conte, Youtube

Luigi Nono: *Al gran sole carico d'amore*

Acció escènica amb música de Luigi Nono basada en textos de Bertolt Brecht i Fidel Castro, Che Guevara, Karl Marx i Vladímir Lenin. Es va estrenar a La Scala l'any 1975 amb Claudio Abbado com a director. Aquesta obra que té en Castro un dels protagonistes, és el reflex de l'activisme polític de Nono.

Taskova, Goranceva, Ciaffi, Desderi, Davia, Claudio Abbado, Youtube

Salvador Bacarisse: *Charlot*

Òpera en tres actes amb llibret de Ramón Gómez de la Serna, es va estrenar a Madrid l'any 1933, després d'intentar fer-ho al Colón de Buenos Aires i al Liceu de Barcelona. *Charlot* és un dels primers exemples en què l'òpera considera el material cinematogràfic com a recurs estètic vàlid. Aquest treball ens mostra un

Chaplin sensible en un món del cinema que evoluciona del cine mut al sonor.

No hi ha enregistrament comercial.

Joan Guinjoan: *Gaudí*

Única (i ambiciosa) òpera del compositor de Riudoms, estrenada al Liceu l'octubre del 2004, sota la direcció de Josep Pons. Estructurada en dos actes i a partir d'un llibret de Josep Maria Carandell, ens explica la vida de Gaudí a partir dels seus edificis emblemàtics, l'ideal estètic, els fets històrics, la crisi social i l'atropellament i mort.

Bok, Ombuena, Matos, Palatchi, Pons, Columna Musica, DVD

Olivier Messiaen: *Saint François d'Assise*

Òpera en deu escenes ordenades en tres actes amb música i llibret del mateix compositor, va ser escrita entre el 1975 i el 1983 i es va estrenar a l'Opéra de París. Messiaen ens explica el desenvolupament espiritual de sant Francesc: de les fites de la Creu a la il·luminació, per arribar a la divinitat.

Van Dam, Upshaw, Merritt, Nagano, Deutsche Grammophon, CD

John Corigliano: *The ghosts of Versailles*

Òpera en dos actes que pren com a punt de partida la representació de l'obra teatral *La mare culpable* de Beaumarchais per mirar de reviuire la cort de Versalles de Lluís XIV i una entristida Maria Antonieta que protesta per haver “*perdut el cap*”. Estrenada al Met de Nova York durant la temporada 1991-92, és una “*grand opéra buffa*”.

Stratas, Fleming, Horne, Levine, Met Productions, DVD

Rufus Wainwright: *Hadrian*

L'emperador Adrià està desolat després que el seu amant Antino s'ofega al riu Nil. Aquest amor entre dos homes és el principal subjecte en una posada en escena en què hi ha escenes de naturalesa sexual i nus. Òpera escrita a partir de les *Memòries d'Adrià* de Marguerite Yourcenar. Hampson, Mattila, Bell, Heppner, Youtube

Discografia

Palau 100
***Einstein on the beach* de Philip Glass**
27.05.19

Philip Glass Ensemble. Christopher Knowles, Lucinda Childs, Samuel. M. Johnson (veus). Michael Riesman, director. Versió 1979. Sony.

Philip Glass Ensemble. Gregory Dolbashian, Patricia Schuman (veus). Michael Riesman, director. Versió 1993. Nonesuch.

Philip Glass Ensemble. Antoine Silverman, Helga Davis, Kate Morn, Charles Williams (veus). The Lucinda Childs Dance Company. Direcció TV: Don Kent. Robert Wilson, director d'escena. Michael Riesman, director. Théâtre du Chatelet, París. 2014. Opus Arte. DVD/Blu-ray.

Enregistraments disponibles a Spotify
i altres serveis i plataformes de música digital

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz,
periodista i crític musical

Textos

Philip Glass (1937)
Einstein on the beach

KNEE 1

Would it get some wind for the sailboat. And it could get for it is.
It could get the railroad for these workers. And it could be were it is.
It could Franky it could be Franky it could be very fresh and clean
It could be a balloon.
All these are the days my friends and these are the days my friends.
It could get some wind for the sailboat. And it could get for it is.
It could get the railroad for these workers. It could get for it is were.
It could be a balloon. It could be Franky. It could be very fresh and clean. All these are the days my friends and these are the days my friends.
It could be those ways.
Will it get some wind for the sailboat and it could get for it is it.
It could get the railroad for these workers workers. It could get for it is
All these are the days my friends and these are the days my friends.
Put these days of 888 cents in 100 coins of change...

These are the days my friends and these are my days my friends. Make a tiota on thses these are thei days loop
So if you say will it get some wind for the sailboat and it could for
It could be Franky it could be very fresh and clean.
So it could be those ones. So if

You cash the bank of world traveler from 10 months ago.
Doo you remember! Honz the bus driver... , Well put the red
ball blue ball two black and white balls. And Honz pushed on his brakes
and
the four balls went down to that. And Honz said.
"Get those four balls aw ay from the gearshift." All these are the days my friends and these are th e days my friends. It could get the railroad for these workers.

INTERLUDI 1

Que potser aconseguiria una mica de vent per al veler. I podria aconseguir perquè és.
Podria aconseguir el ferrocarril per a aquests treballadors. I podria ser on eren és.
Podria en Franky podria ser en Franky podria ser molt fresc i net
Podria ser un globus.
Tots aquests són els dies amics meus i aquests són els dies amics meus.
Podria aconseguir una mica de vent per al veler. I podria aconseguir perquè és.
Podria aconseguir el ferrocarril per a aquests treballadors. Podria aconseguir perquè és on eren.
Podria ser un globus. Podria ser en Franky. Podria ser molt fresc i net. Tots aquests són els dies amics meus i aquests són els dies amics meus.
Podria ser aquelles entrevies.
Que potser aconseguirà una mica de vent per al veler i podria aconseguir perquè és això.
Podria aconseguir el ferrocarril per a aquests treballadors treballadors. Podria aconseguir perquè és
Tots aquests són els dies amics meus i aquests són els dies amics meus.
Poseu aquests dies de 8 8 8 centaus en 100 monedes de canvi...
Aquests són els dies amics meus i aquests són els meus dies amics meus. Feu una t-iota sobre aqeusts aquests són elzzdies loop
Així si dius aconseguirà una mica de vent per al veler i podria perquè
Podria ser en Franky podria ser molt fresc i net. Així podria ser aquells. Així si

Cobres el banc del rodamón de fa 10 mesos.

Tuu ho recordes! Honz el conductor d'autobusos..., Bé posa la pilota vermella pilota blava dues pilotes negres i blanques. I en Honz va prémer els frens
i
les quatre pilotes van anar cap avall fins a allò. I en Honz va dir. «Enre tireu aquelles quatre pilotes del canvi de marxes». Tots aquests són els dies amics meus i aquests són els dies amics meus. Podria aconseguir el ferrocarril per a aquests treballadors.

It could
Would will it get some wind for the sailboat. And it could get for it is.

TRIAL

LAWYER

If you see any of those baggy pants it was huge
Mr Bojangles
If you see any of those baggy pants it was huge chuck the hills
If you know it was a violin to be answer the telephone and if
any one asks you please it was trees it it it is like that

Mr Bojangles, Mr Bojangles, I reach you
So this is about the things on the table so this one could be counting up. The scarf of where in Black and White
Mr Bojangles If you see any of those baggy pants chuck the hills
It was huge If you know it was a violin to be answer the telephone and if anyone asks you please it was trees it it it is like that. Mr Bojangles Mr Bojangles Mr Bojangles I reach you
The scarf of where in Black and White
This about the things on the table.
This one could be counting up.
This one has been being very American.
The scarf of where in Black and White.
If you see any of those baggy pants it was huge chuck the hills
If you know it was a violin to be answer the telephone and if
any one asks you please it was trees it it it it it it it it is like that

So this could be reflections for
Christopher Knowles-John Lennon
Paul McCartney-George Harrison
This has
This about the things on the table This one has been very American So this could be like weeeeeeee Mr Bojangles
This could be about the things on the table This about the gun gun gun gun gun ...
This has

OLD JUDGE

ALL MEN ARE EQUAL (ALTERNATE SPEECH, WRITTEN FOR 1984 REVIVAL)
(Text written by Mr. Samuel M. Johnson)

"In this court, all men are equal."You have heard

Podria
Que potser podria podrà aconseguir una mica de vent per al veler. I podria aconseguir perquè és.

JUDICI

ADVOCAT

Si veieu alguns d'aquells bombatxos era enorme
Sr. Bojangles
Si veieu alguns d'aquells bombatxos era enorme avieu els turons
Si sabeu que un violí havia de ser contesteu el telèfon i si
algú us demana si us plau era arbres és és és és d'aquesta manera
Sr. Bojangles, Sr. Bojangles, li truco
Així això tracta de les coses damunt la taula així aquest podria estar comptant. La bufanda d'on en Blanc i Negre
Sr. Bojangles Si veieu alguns d'aquells bombatxos avieu els turons
Era enorme Si sabeu que un violí havia de ser contesteu el telèfon i si
algú us demana si us plau era arbres és és és és així. Sr.
Bojangles Sr. Bojangles Sr. Bojangles li truco
La bufanda d'on en Blanc i Negre
Això de les coses damunt la taula.
Aquest podria estar comptant.
Aquest ha estat sent molt americà.
La bufanda d'on en Blanc i Negre.
Si veieu alguns d'aquells bombatxos era enorme avieu els turons
Si sabeu que un violí havia de ser contesteu el telèfon i si
algú us demana si us plau era arbres és és és és és és és és d'aquesta manera
Així això podria ser meditacions per a
Christopher Knowles-John Lennon
Paul McCartney-George Harrison
Això té
Això de les coses damunt la taula Aquest ha estat molt americà Així aquest podria ser com el menuuuuuuuut Sr. Bojangles
Això podria tractar de les coses damunt la taula Això sobre el fusell fusell fusell fusell fusell...
Aquest té

JUTGE VELL

TOTS ELS HOMES SÓN IGUALS (DISCURS ALTERNATIU, ESCRIT PER A LA REPRESENTACIÓ DEL 1984)
(Text escrit pel Sr. Samuel M. Johnson)

«En aquest tribunal, tots els homes són iguals». Ja ho

those words many times before. "All men are equal." But what about all women? Are women the equal of men? There are those who tell us that they are.

Last week, an auspicious meeting of women was held in Kalamazoo. The meeting was addressed by a very prominent lady who is noted for her modesty. She is so modest that she blindfolds herself when taking a bath. Modesty runs in her family. She has a nephew who is just ten years of age. Sometimes, the nephew says "I'm going to the forbidden name store." The little fellow is too modest to say "I'm going to the A & P." Well, here is what that modest lady said to the gathering of women in Kalamazoo:

"My sisters: The time has come when we must stand up and declare ourselves. For too long have we been trodden under the feet of men. For too long have we been treated as second-class citizens by men who say that we are only good for cooking their meals, mending their socks, and raising their babies.

"You have a boyfriend, and he calls you his queen. Then, when he marries you, he crowns you. These are the kind of men who, when they become romantic or, I should say, when they are in a certain mood, they want to kiss you and kiss you and kiss you again.

"My sisters, I say to you: Put your faces against it, and, if the man takes from you without your permission, look him squarely in the face, roll your eyes at him, and say to him 'How dare you, you male chauvinist pig! You put that kiss right back where you got it from.'

"My sisters, we are in bondage, and we need to be liberated. Liberation is our cry. Just yesterday, I talked with a woman who is the mother of fifteen children. She said 'Yes, I want to be liberated from the bedroom.'

"And so, my sisters, the time has come when we must let this male chauvinist understand that the hand that changes the diapers is the hand that shall rule the world.

"And now, my sisters, let us stand and sing our national song, For the benefit of you who have not yet memorized the words, here they are:

The woman's day is drawing near, it's written in the stars
The fall of men is very near, proclaim it from your cars.
Sisters, rise! Your flags unfurl! Don't be a little girl.

heu sentit moltes altres vegades, això. «Tots els homes són iguals». Ara bé, què passa amb totes les dones? ¿Són les dones iguals que els homes? Hi ha qui ens diu que sí que ho són.

La setmana passada va tenir lloc una prometedora trobada de dones a Kalamazoo. Hi va intervenir una senyora molt distingida que destaca pel seu pudor. És tan pudorosa que quan es banya es posa una bena als ulls. De fet, tota la família ho és, de pudorosa. Té un nebot de només deu anys; a vegades diu: «Vaig a la botiga del nom prohibit». El nen és massa pudorós per dir: «Vaig a l'A&P». Bé, això és el que aquesta pudorosa senyora va dir a la trobada de dones a Kalamazoo:

«Germanes, ha arribat l'hora d'aixecar-nos i de dir-hi la nostra. Durant molt de temps hem estat trepitjades pels peus dels homes. Durant molt de temps hem estat tractades com a ciutadanes de segona categoria per uns homes que diuen que només servim per fer-los el menjar, sargir-los els mitjons i criar els seus fills.

«Teniu un promès i us diu que sou la seva reina. Llavors, quan es casa amb vosaltres, esdeveniu la seva reina oficial. Aquesta mena d'homes, quan es posen romàntics o, millor dit, quan els agafa un rampell, us volen fer un petó i un altre i un altre.

«Germanes, jo us dic: planteu cara a aquests homes, i si algun d'ells us pren alguna cosa sense demanar-vos permís, mireu-lo de fit a fit, amb indignació, i digueu-li: “Com t'hi atreïeixes, masclista fastigós! Torna a posar ara mateix aquest petó allà on pertany”.

«Germanes, som esclaves i ens hem d'alliberar. L'alliberament és la nostra consigna. Ahir mateix vaig parlar amb una dona que té quinze fills. Em va dir: “Sí, vull ser alliberada de l'habitació”.

«Per tant, germanes, ha arribat l'hora de fer entendre a aquests masclistes que la mà que canvia els bolquers és la mà que governarà el món.

«I ara, germanes, aixequem-nos i cantem el nostre himne nacional, Si encara no us el sabeu fil per randa, diu així:

El dia de la dona s'acosta, a les estrelles està escrit
La derrota dels homes és molt a prop, proclameu-ho des del cotxe amb un crit.
Germanes, aixequem-vos! Desplegueu les vostres

Say 'Down with men, their power must end: Women shall rule the world!'"

YOUNG JUDGE (female)
Would... Would it... Would it get... Would it get some... Would it get some wind... Would it get some wind for... Would it get some wind for the... Would it get some wind for the sailboat.

KNEE2

KNEE PLAY CHARACTER I : “Numbers recited randomly and portions of MR. BOJANGLES” (actually on tyhe CD : random numbers and singing some long notes in the middle of the tune)

VEGA (speaking fast, sometimes totally overwhelmed by the violin solo and counting)

Would it get some wind for the sailboat. And it could get those for it is. It could get the railroad for these workers.
It could be a balloon.
It could be Franky, it could be very fresh and clean, it could be.
It could get some gasoline shortest one.

All these are the days my friends and these are the days my friends. Could it get some wind for the sailboat. And it could get those for it is. It could get the railroad for these workers.
It could be a balloon.
It could be Franky, it could could be very fresh and clean, it could be. It could get some gasoiine shortest one.

All these are the days my friends and these are the days my friends.
It could get a stopper. It could get the railroad for these workers. Could it could be a balloon. It could be Franky, it could be.

Back to the rack and go back to the rack. It could be some workers so. It could be a balloon, it could be Franky, it could be.

Which one are the ones for. So if you know. So i you take your watch off. They're easy to lose or break. These are the days my friends and these are the days my friends. It could be some of th ... It could be on your own.
It could be where of all. The way iron this one. So if you know you know. this will be into where it could

banderes! No tingueu por.
Digueu: “A baix els homes, hem de posar fi al seu poder: Les dones governaran el món!”».

JUTGESSA JOVE
Que... Que potser... Que potser aconseguiria... Que potser aconseguiria una mica... Que potser aconseguiria una mica de vent... Que potser aconseguiria una mica de vent per... Que potser aconseguiria una mica de vent per al... Que potser aconseguiria una mica de vent per al veler.

INTERLUDI 2

PERSONATGE 1: «Nombres pronunciats a l'atzar i parts del SR. BOJANGLES» (de fet, en el CD: nombres a l'atzar i cantar algunes notes llargues a la meitat de la melodia)

VEGA (parlant molt ràpid, a vegades totalment aclaparada pel solo de violí, i comptant)

Que potser aconseguiria una mica de vent per al veler. I podria aconseguir-los perquè és. Podria aconseguir el ferrocarril per a aquests treballadors. Podria ser un globus.
Podria ser en Franky, podria ser molt fresc i net, podria ser.
Podria aconseguir una mica de gasolina el més curt.

Tots aquests són els dies amics meus i aquests són els dies amics meus. Podria aconseguir una mica de vent per al veler. I podria aconseguir-los perquè és. Podria aconseguir el ferrocarril per a aquests treballadors. Podria ser un globus.
Podria ser en Franky, podria podria ser molt fresc i net, podria ser. Podria aconseguir una mica de gasoiina el més curt.

Tots aquests són els dies amics meus i aquests són els dies amics meus.
Podria aconseguir una falca. Podria aconseguir el ferrocarril per a aquests treballadors. Podria això podria ser un globus. Podria ser en Franky, podria ser.

Un altre cop al tren i preneu el tren. Podria ser alguns treballadors així. Podria ser un globus, podria ser en Franky, podria ser.

Quin és els que són per. Així si ho saps. Així Jo tu et treus el rellotge. Es poden perdre o trencar fàcilment. Aquests són els dies amics meus i aquests són els dies amics meus. Podria ser una mica de l... Podria ser pel teu compte.
Podria ser on de tots. La manera com planxa aquest. Així si ho saps ho saps. aquest s'interessarà on podria

be. So look here.

Do you know they just don't make clothes for people who wears glasses. There's no pockets anymore. So if you take your glasses off. They're easy to lose or break. Well New York a Phonic Center has the answer to your problem. Contactless lenses and the new soft lenses. The Center gives you thirty days and see if you like them. And if you don't. They could refunds your money. So this could be like into a satchel in the sky. A batch of cookies was on the for these are the days. This could be into

a satchel.
It could get the railroad for these works
Do you know they just don't make clothes for people who wears glasses.
There's no pockets anymore. So if you take your glasses off They're easy to lose or break. Well New York A Phonic Center has the answer to your problem. Contactless lenses and
Would it get some wind for the sailboat and it could get for these workers
So all these are the days my friends and these are the days my friends.
Do you know they just don't make clothes for people who wears glasses. There's no pockets anymore. So if you take your glasses off. They're easy to lose or break Well New York a Phonic Center has the answer to your problem.

Contactless lenses and the new soft lenses.
The Center gives you thirty days and see if you like them. And if you don't. They could refunds your money. (Except for the examination fee.) So if you're tired of glasses. Go to New York a Phonic Center on Ele
ven West Fourty-Second Street near Fifth Avenue for sight with no hassle.
Please Call Br9-5555 ...
Would it get some wind for the sailboat. And it could get those for it is.
It could get the railroad for these workers.
It could be a balloon.
It could be Franky, it could be very fresh and clean, it could be.
It could get some gasoline shortest one it could be.

All these are the days my friends and these are the days my friends.
Look .. ,. batch catch hatch latch match patch watch snatch scratch. Look.
SWEARIN TO GOD WHO LOVES YOU
FRANKIE VALLI THE FOUR SEASONS

ser. Així mira aquí.

¿Saps que ja no fan roba per a las persones que duu ulleres? Ara no hi posen butxaques. Així si et treus les ulleres. Es poden perdre o trencar fàcilment. Bé Nova York un Centre Fònic té la resposta al teu problema. Lents sense contacte i les noves lents toves. El Centre et dona trenta dies i a veure si t'agraden. I si no t'agraden. Et podrien retorna els diners. Així podria ser com dins d'una cartera al cel. Una fornada de galetes era damunt perquè aquests són els dies. Aquest podria ser dins

d'una cartera.
Podria aconseguir el ferrocarril per a aquestes obres
¿Saps que ja no fan roba per a las persones que duu ulleres?
Ara no hi posen butxaques. Així si et treus les ulleres Es poden perdre o trencar fàcilment. Bé Nova York un Centre Fònic té la resposta al teu problema. Lents sense contacte i
Que potser aconseguiria una mica de vent per al veler i podria aconseguir per a aquests treballadors Així tots aquests són els dies amics meus i aquests són els dies amics meus.
¿Saps que ja no fan roba per a les persones que duu ulleres? Ara no hi posen butxaques. Així si et treus les ulleres. Es poden perdre o trencar fàcilment Bé Nova York un Centre Fònic té la resposta al teu problema.

Lents sense contacte i les noves lents toves.
El Centre et dona trenta dies i a veure si t'agraden. I si no t'agraden. Et podrien retorna els diners. (Menys les taxes de reconeixement.) Així si estàs cansat de les ulleres. Ves a Nova York un Centre Fònic a l'On
ze Oest Carrer Quaranta-dos a prop de la Cinquena Avinguda per a una vista sense complicacions.
Si us plau Truca al Br9-5555...
Que potser aconseguiria una mica de vent per al veler. I podria aconseguir-los perquè és. Podria aconseguir el ferrocarril per a aquests treballadors. Podria ser un globus.
Podria ser en Franky, podria ser molt fresc i net, podria ser.
Podria aconseguir una mica de gasolina el més curt podria ser.
Tots aquests són els dies amics meus i aquests són els dies amics meus.
Mira..., agrupar atrapar tramar grapar quadrar aparracar llambregar arrancar gratar. Mira.
JURAN PER DÉU QUE T'ESTIMA
FRANKIE VALLI LES QUATRE ESTACIONS

TRIAL 2 / PRISON

PART I : WITNESS ‘PREMATURELY AIR-CONDITIONED SUPERMARKET’
[for all part I. Improvise loops]

I was in this prematurely air-conditioned supermarket
and there were all these aisles
and there were all these bathing caps that you could buy
which had these kind of Fourth of July plumes on them they were red and yellow and bluei
I wasn't tempted to buy one
but I was reminded of the fact that I had been avoiding the beach. [remix it !]

PART III : WITNESSI’ FEEL THE EARTH MOVE’
I feel the earth move ... I feel the tumbling down tumbling down There was a judge who like puts in a court. And the judge have like in what able jail what it could be a spanking. Or a whack. Or a smack. Or a SWAT. Or a hit.

This could be where of judges and courts and jails. And who was it.
This will be doing the facts of David Cassidy of were in this case of feelings.
That could make you happy. That could make you sad. That could
make you mad. Or
that could make you jealous. So do you know a jail is. A court and a judge could
do this could be like in those
green Christmas Trees. So Santa Claus has about red. And now the Einstine Trail is like in Einstein on the Beach. So this will.
So if you know that faffffff facts. So this what happen what I saw in. Lucy or a kite. You raced all the
way up. This is a race. So this one will have eight in types into a pink rink. So this way could be very magic. So this will be like to
Scene women comes out to grab her. So this what She grabbed her. So if you lie on the grass. So this could be where if the earth move or not. So here
we go.

I feel the earth move under my feet. I feel tumbling down tumbling down. I feel if
Some ostriches are a like into a satchel. Some like them. I went to the window
and wanted to draw the earth. So David Cassidy tells you when to go into this on onto a meat. So where

JUDICI 2 / PRESÓ

PART I: TESTIMONI «SUPERMERCAT AMB AIRE CONDICIONAT PREMATUR»
[durant tota la part I. Improvisar loops]

Jo era en un supermercat amb aire condicionat prematur
i hi havia tots aquests passadissos
i hi havia tots aquests casquets de natació que es podien comprar
que duien uns plomalls com els del Quatre de Juliol eren vermells i grocs i blausi
No tenia la temptació de comprar-ne cap però em van recordar que havia estat evitant la platja. [Fer-ne un remix!]

PART III: TESTIMONI «SENTO COM LA TERRA ES MOU»
Sento com la terra es mou... Sento com es desploma una vegada i una altra... Hi havia un jutge que com posa en un tribunal. I el jutge tenen com en què capaç presó el que podria ser una pallissa. O una batussa. O una escaramussa. O una vergassada. O un cop.

Això podria ser on dels jutges i tribunals i presons. I qui va ser.
Això serà fent el fets de David Cassidy de van ser en aquest cas de sentiments.
Això et podria fer feliç. Això et podria fer entristir. Això et podria
fer embogir. O
això et podria fer engelosir. Així saps una presó és. Un tribunal i un jutge podrien fer això podria ser com en aquells
Arbres de Nadal verds. Així Santa Claus té si fa o no fa vermell. I ara el Jucidi d'Einstine és com a Einstein a la Platja. Així això farà.
Així si saps que feffffff fets. Així això el que va passar el que vaig veure a. Lucy o l'espai. Vas anar corrents
fins al cap damunt. Això és una cursa. Així aquest tindrà vuit en tipus en una pista de gel rosa. Així aquest podria ser molt màgic. Així aquest serà com Escena dones surt per agafar-la. Així això què Ella la va agafar. Així si estàs ajagut a la gespa. Així això podria ser on si la terra es mouen o no. Així que tirem endavant.

Sento com la terra es mou sota els meus peus. Sento com es desploma una vegada i una altra. Sento si Alguns estruços són un com a dins d'una cartera. Alguns com ells. Vaig anar a la finestra i volia dibuixar la terra. Així David Cassidy et diu quan tractar d'això i anar cap a una carn. Així on un vestit

would a red dress. So this will get some gas. So this could
This would be some all of my friends. Cindy Jay
Steve Julia Robyn Rick Kit and
Liz. So this would get any energy. So if you know
what some like into were. So ...
So about one song.
I FEEL THE EARTH MOVE
CAROLE KING
So that was one song this what it could in the
Einstein On The Beach with a trial to jail. But a court
were it could happen. So when David Casidy tells
you all of you to go on get going get going. So this
one in like on WABC New York ...
JAY REYNOLDS from midnight to 6 00.
HARRY HARRISON
So heres what in like of WABC ..
JAY REYNOLDS from midnight to 6 AM
HARRY HARRISON from 6 AM to L
I feel the earth move from WABC ...
JAY REYNOLDS from midnight to 6 AM.
HARRY HARRISON from 6 AM to 10 AM.
RON LUNDY from 10 AM to 2 PM.
DAN INGRAM from 2 PM to
So this can mistakeks try it aga9 ..
JAY REYNOLDS from midnight to 6 AM.
HARRY HARRISON from 6 AM
This could be true on WABC.
JAY REYNOLDS froj
This can be wrong.
This would WABC.
JAY REYNOLDS from midnight to 6 AM.
HARRY HARRISON from 6 AM to 10 AM.
RON LUNDY from 10 AM to 2 PM.
DAN INGRAM from 2 PM to 6 PM.
GEORGE MICHAEL from 6 PM to 10 PM.
CHUCK LEONARD from 10 PM to midnight.

JOHNNY DONOVAN from 10 PM to 3 AM.

STEVE-O-BRION from 2 PM to 6 PM.
JOHNNY ONOVAN from 6 PM to 10 PM.
CHUCK LEONARD from 3 AM to 5 AM.
JOHNNY DONOVAN from 6 PM to 10PM.

STEVE-O-BRION from 4 30 AM to 6 AM
STEVE-O-BRION from 4 30 AM to 6 AM
JOHNNY DONOVAN from 4 30 AM to...

KNEE 5

The day with its cares and perplexities is ended and
the night is now upon us. The night should be a time
of
peace and tranquility, a time to relax and be calm.
We have need of a soothing story to banish the

vermell seria. Així aquest aconseguirà una mica de
benzina. Així aquest podria
Aquest seria alguns tots els meus amics. Cindy Jay
Steve Julia Robyn Rick Kit i
Liz. Així això aconseguiria qualsevol energia. Així si
saps allò que alguns com fins eren. Així...
Així sobre una cançó.
SENTO COM LA TERRA ES MOU
CAROLE KING
Així això va ser una cançó això el que podria a
l'Einstein a la Platja amb un judici a la presó. Però
un tribunal on eren podria passar. Així quan David
Casidy us diu a tots vosaltres que tireu endavant tireu
endavant. Així aquest a com a la WABC New York...
JAY REYNOLDS des de la mitjanit fins a les 6 00.
HARRY HARRISON
Així aquíhiha a com a la WABC...
JAY REYNOLDS des de la mitjanit fins a les 6.00.
HARRY HARRISON des de les 6.00 fins a L
Sento com la terra es mou des de la WABC...
JAY REYNOLDS des de la mitjanit fins a les 6.00.
HARRY HARRISON des de les 6.00 fins a les 10.00.
RON LUNDY des de les 10.00 fins a les 14.00.
DAN INGRAM des de les 14.00 fins a
Així això es pot confronde prova-ho de no9...
JAY REYNOLDS des de la mitjanit fins a les 6.00.
HARRY HARRISON des de les 6.00
Això podria ser cert a la WABC.
JAY REYNOLDS dej
Això pot ser incorrecte.
Això seria WABC.
JAY REYNOLDS des de la mitjanit fins a les 6.00.
HARRY HARRISON des de les 6.00 fins a les 10.00.
RON LUNDY des de les 10.00 fins a les 14.00.
DAN INGRAM des de les 14.00 fins a les 18.00
GEORGE MICHAEL des de les 18.00 fins a les 22.00.
CHUCK LEONARD des de les 22.00 fins a la
mitjanit.
JOHNNY DONOVAN des de les 22.00 fins a les
3.00.
STEVE-O-BRION des de les 14.00 fins a les 18.00.
JOHNNY ONOVAN des de les 18.00 fins a les 22.00.
CHUCK LEONARD des de les 3.00 fins a les 5.00.
JOHNNY DONOVAN des de les 18.00 fins a les
22.00.
STEVE-O-BRION des de les 4.30 fins a les 6.00
STEVE-O-BRION des de les 4.30 fins a les 6.00
JOHNNY DONOVAN des de les 4.30 fins a...

INTERLUDI 5

El dia amb les seves inquietuds i confusions s'ha
acabat i ara ja és de nit. La nit hauria de ser un temps
de
pau i quietud, un temps per relaxar-nos i estar
tranquils. Necessitem una història que ens assossegui

disturbing
thoughts of the day, to set at rest our troubled minds,
and put at ease our ruffled spirits.
And what sort of story shall we hear? Ah, it will be a
familiar story, a story that is so very, very old, and yet
it is so
new. It is the old, old story of love.
Two lovers sat on a park bench, with their bodies
touching each other, holding hands in the moonlight

There was silence between them. So profound was
their love for each other, they needed no words to
express it.
And so they sat in silence, on a park bench, with their
bodies touching, holding hands in the moonlight.
Finally she spoke. "Do you love me, John?" she asked.
"You know I love you, darling," he replied.
"I love you more than tongue can tell. You are the
light of my life, my sun, moon and stars. You are my
everything. Without you I have no reason for being."

Again there was silence as the two lovers sat on a
park bench, their bodies touching, holding hands in
the moonlight. Once more she spoke.

"How much do you love me, John?" she asked. He
answered:
"How much do I love you? Count the stars in the sky.
Measure the waters of the oceans with a teaspoon.
Number
the grains of sand on the seashore. Impossible, you
say. Yes and it is just as impossible for me to say how
much
I love you.
"My love for you is higher than the heavens, deeper
than Hades, and broader than the earth. It has no
limits, no
bounds. Everything must have an ending except my
love for you."
There was more of silence as the two lovers sat on a
park bench with their bodies touching, holding hands
in the
moonlight.
Once more her voice was heard.
"Kiss me, John," she implored. And leaning over, he
pressed his lips warmly to hers in fervent osculation...

.../THE END

i ens faci oblidar els pensaments
pertorbadors del dia, que ens calmi la ment agitada i
apaivagui el nostre esperit alterat.
I quina mena d'història escoltarem? Ah, serà una
història coneguda, una història que és molt molt
antiga i a la vegada
molt nova. És l'antiquíssima història d'amor.
Dos enamorats estaven asseguts en un banc d'un
parc, a la llum de la lluna, l'un contra l'altre, amb les
mans agafades
Hi havia silenci entre ells. Tan profund era l'amor que
sentien l'un per l'altre, que no els calia cap paraula
per expressar-ho.
I així van estar asseguts en silenci, en un banc d'un
parc, a la llum de la lluna, l'un contra l'altre, amb les
mans agafades. Finalment ella va parlar.
—M'estimes, John? —li va preguntar.
—Ja saps que t'estimo, amor meu —va respondre
ell—. T'estimo més del que soc capaç d'explicar amb
paraules. Ets la llum de la meva vida, el meu sol, la
meva lluna i les meves estrelles. Tu ho ets tot per a
mi. Sense tu no tinc cap raó per viure.

Es va tornar a produir un silenci mentre els dos
enamorats estaven asseguts en un banc d'un parc, a
la llum de la lluna, l'un contra l'altre, amb
les mans agafades. De nou ella va tornar a parlar.
—Quant m'estimes, John? —li va preguntar.
I ell va respondre:
—Que quant t'estimo? Compta les estrelles que hi
ha al cel. Mesura les aigües dels oceans amb una
cullereta. Calcula
els grans de sorra que hi ha a la platja. «Impossible»,
em diràs. Sí, tan impossible com que jo et pugui dir
quant
t'estimo.
—El meu amor per tu és més alt que el cel, més
profund que la regió de l'Hades i més ample que la
terra. No té límits ni
fronteres. Tot ha de tenir un final, tret del meu amor
per tu.
Va continuar el silenci mentre els dos enamorats
estaven asseguts en un banc d'un parc, a la llum de la
lluna, l'un contra l'altre, amb les mans
agafades.
Una vegada més es va sentir la veu d'ella.
—Fes-me un petó, John —li va implorar. I ell es va
inclinat i va pressionar amb calidesa els seus llavis
contra els d'ella en un òscul ardent...

.../FI

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Bagués-Masriera Joiers – Bankia – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Samsung Electronics Iberia S.A.U. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Yamaha Music Europe

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Diagonal Inversiones Capital AV, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarisas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

També et pot interessar...

Cicle Philip Glass
Dimecres 29.05.19 – 20h
Petit Palau

BCN216
Francesc Prat, director

J. M. Guix: *Watermark*
J. M. Guix: *On reflection*
J. M. Guix: *Drizzle Draft*
Ph. Glass: *Orbit*
Ph. Glass: *Quartet núm. 3*
J. M. Guix: *Vent del capvespre*
J. M. Guix: *Jardín seco* (estrena)

Preu: 15 euros

Simfònics al Palau
Dissabte 08.06.19 – 18.30 h
Sala de Concerts

Birgit Kolar, violí
Orquestra Simfònica del Vallès
Nuno Coelho, director

J. M. Guix: *Stanza II*
A. Dvořák: *Concert per a violí, en La menor, op. 53*
L. van Beethoven: *Simfonia núm. 7, en La major, op. 92*

Preus: 18, 29, 36, 48 i 56 euros

Palau Piano
Dilluns 01.07.19 – 20 h
Sala de Concerts

Lucas & Arthur Jussen, pianos

J. S. Bach – G. Kurtág: *Dos corals*
W. A. Mozart: *Sonata per a dos pianos, en Re major, KV 448*
F. Schubert: *Lebensstürme, en La menor, D. 947*
F. Mompou: *Comptines*
I. Stravinsky: *La consagració de la primavera*

Preus: 20 i 30 euros